

“සෙත්තර් ලිපික”

ප්‍රේමවංශ දසනායක

ආණ්ඩුවේ කන්තෝරුව
පොදු ජනතා කන්තෝරුව
ගැහැණු පිරිමි තරුණ මහලු
උස මිටි සුදු කලු හැමෝම

පෙළ ගැහිලා එන්නෙ යන්න
උදේ හටා කල් මරන්නෙ
ආත්ම ගොරවය දිල
පනම් අටක් ඉල්ල ගන්න

රාජ තේජසින් වැජඹෙන
වර ප්‍රසාද ලත් පැරිය
උන් කුටි වට කවුලු බැඳුන්
මුරකාවල් තර කොට ගෙන

වාසු සමඟ කළ මැදිරිය
අසුන් අරා සුව පහසුව
ආන ඉඳන් උපරුවෙන්
බැලුම් හෙළි ගොදුරු දෙසට

හතර වටින් ඇතුම් පුවරු
තර්ජන ගර්ජන මරවන
සිසිටිමි කැමරා
උකුසු ඇසින් බලා සිටින

සටන් බිමක මේ ඇත්තේ
ඇති හැකි පරතරය කියන
ඇතිවුන් ධරණෙන් ලෝකය
හැකිවුන් ගෙන් වෙන්ව තබන

සන්නද්ධව බලධරයෝ
එක් පසෙකින් සටන් බිමේ
තිරාසුධ්‍රවු හේවයෝ
අනෙක් පසින් සටන් බිමේ

ගනුදෙනු කරුවන් කීවට
ගනු දෙනුවක් ඔවුන්ට හැක
දෙන දෙය අරගෙන යනු මිස
උදුරගන්න ඉඩක් නොහැක

ඊයෙ දවස හොරු අරගන
හෙට දින වත් අපට ලැබෙද
එකා පසින් එකා වැටී
බලා ඉන්නෙ දෙවිය දෙස

ලේවර්ණො ඇඳගන්නට
ඉව්වා හංගය මුහුණේ
තොල් ගිය සායම් කෙරුටට
දවස ගෙවයි කුස ගින්නේ

කනේ නොවු එල්ලනාට
ඒවා රන් පියලි නොවේ
පව්ව කෙටු අත් පා වල
ලේ මිස විය ගලනු නොවේ

කවි ගොනුව

සිසිර දිසානායක

හැක - හැක ගියේ තනි කරලා ලිපි ගොන්නේ
හින - හින උන්නෙ කවිදා දෝ දැකගන්නේ
සොය - සොය ඇවිත් අයෙමි තුරුලට ගන්නේ
සිප - සිප විදිමි සුසුවද මගෙ කවි ගොන්නේ

මව් - පිය සෙනෙත් නෙත් කෙවෙණිය තෙත් කෙරුව
ගුමු - ගුමු බිඹර ගි ගන්නවා පෙම් පිරුව
ඇඬි - ඇඬි සැටිය දැක ලෝකේ ගැන කීව
යළි - යළි වැළඳගම් ආදර “කවි ගොනුව”

ඇට්ලස් වාමනයිනිට කියයි

මාලන් බණ්ඩාර කපුවත්ත

දෙරණක මහා බර
උර පිට දරාගෙන
තව දෙව තවත් දෙව
කියනවා වැනි කුරුකුහු නොප .

බර වැඩිව ගිය තරමට
කුරුව පා බකලව
දුකම හිස පිට ඔවුණුව
කවට සිහනව මිතුරුව .

අඟු මිටි උරමගින්
පැන නැගුණු සිව්මහල්
බලව සරදම් පානු
දැන් දිගුකර නොපට .

දැන් මත හෙල මත බර
තබනු බිම ඇතිලි ගැන ගැන
ඇට්ලස් වුවත් මම
වේගයකර විය මෙතෙක් ආ මග .

බරම පිරිපත කළ ඔබ
දියන වුව උසුලනු ඇත
යෝධියකු වුව මම
කුරුව යයි නොප පාමුල .

වංකගිරියට නොව

අතුල විජේවික්‍රම

වංකගිරියට නොව
ශ්‍රී රමය නගරයට
යන්න මට ඉඩ දෙන්න

ක්‍රිස්තානේ පෙලවහට
දැවැද්ද සපුරන්න
පාලියට ශිල්ප දී
මග පෙන්වලා දෙන්න
පුජකයෝ හැමතැනම
දෙන්න බේරාගන්න

ගම්දහව ගන්න නොව
රන්දී ලන්න නොව
පාරම් පුරන්නට
කුලි ණය පොලි ගෙවා
මියෙන්නට

සිව්දසක් කාලයක්
දුෂ්කරව හම්බකල
උගත්කම් ගුණධර්ම
පිලිකන්නෙ අඩුකර
කාන් කවීරවත් ගැන
වගන් කිසි බලක් හැකි
ඇත නොරටක පිහිටි
ශ්‍රී රමය පුරවරේ
බැලමෙහෙවරට සොදුර
මන්දි යන්නට දෙන්න

වංකගිරියට නොව
ඒ පුරමය නුවරට
යන්න මට ඉඩදෙන්න

විසුල අහසට නුඹග සඳ

ටෙට දිනෙක වැදී කැපුණු
ලො අසුණා දරස
ටෙට මහඳ බැඳෙන්න...

ආම් සොයා එක පිහඳ
හත දැවදොන දුර්ද
ලග බවද නොදන්නේ...

දෙන්නකුට ඇඳෙන්නේ
අභියංක කම රැකෙන
මනෙ සිතට එන්නේ...

මට අපේ වීම් සමඟ
තරු සොහු සියලු
සිරිමාණ සරන්නේ...

මට අපේ වීම් සමඟ
තරු සොහු සියලු
සිරිමාණ සරන්නේ.....

ආර්ථික විප්ලවය රැකෙවිත්
බිඳී යැව්න් දව දෙමින්
සුවසින දැසින්නේ...

ඉබේ එළිය හැකිදාන
විසර් අභයස් කුමරු
මිසින ඉසිබිදෙන්නේ...

වත් දමනා සෙයින්
දෙකෙඩ හඬෝ දිගේ
පවුර සව් බිඳින්නේ...

විසුල අහසට නුඹග සඳ
දැවැද්ද රිය මෙය මට
ඇඳෙන්න

සිරිමාණ සරන්නේ.....

2015

සිතුවු රළ පෙළ ගලා යැද්දෙන්
කැළවී සොමිනස කැට කරන්
දැවෙන සුලුමත් ඇඳී යැද්දෙන්
බසින හිරු හා මුසු කරන්

ඇඳුරු මතකය මැකී යැද්දෙන්
බිඳෙන පෙනෙමත් ගුලිකරන්
සොදුරු මතකය තුරුව වෙද්දෙන්
ස්මිතීප ඉම තව හැඩ කරන්

වනදාස විචාරක

මිතුරිය ගංගානි

මංගලිකා මොරවක

පිපි සුවද හමන කුසුමක රැඳුන
මුව මත රැඳුන සිරිකත පරයන
මවා නෙක ලත කරුණාබර ඔබේ
දුකිම් තිරතුරුවම හැරදා ගියත්

පියකරකම
සිතා කුසුම
රුවම
අප සැවොම

ගංගානි ඔබ හා ඇසුර දැන් මතකයට
කටකම් කියා හැවන හිතැහෙන්න බැරී බව
දුකිම් තිතරම
හැරදා අප සැවොම ඔබ ගිනිත්
නොයෙන බව ඔබ යළි කිසිදාක කෙළෙස අදහනු

පමණි උරම
දුකිම් තිතරම
දුර අතරම
අප සැව

ආදරය කරුණාව හිනි රැඳුන
පරවී ඇතයි යළි නොපිපෙන
අදහනු නොහැක මෙලොව
ඇති හැරගියේ මේ ලොව අප හැමට

මුව කුසුම
ලෙසම
දුකම
නොකියාම

සුඛ පැතුම් “සත්තකට”

බේසි ඒ. සිල්වා

තර්වරන්

දැය වසරක්ම ගෙවුනිද ? නොදැනී
පිය නෙත් පියන් ගන්නෙයි “සත්තක”
දැය දෙස පුවත් හැමටම ගෙන එන
මිස ඔබ උපන් හපනෙකි කිව හැකියි

සැමට
අතට
රුසට
මට

සැර සාරවත් බව අඩු හැන කිම
ගරු උගතුන් විසින් ලියැවෙන ලිපි
පිරි පුත් නොයෙක් අදහස් නෙක ලොව
විරුවන් එකම “සත්තක” අකුරින්

අවුවා
දුටුවා
කැටුවා
කෙටුවා

කිය වම් සියලු ලිපි මුල සිට අත
දැය අතිමානසක් තිරතුරුවම
ලිය වෙන “විවිධ” මත මා හිස
දිය වෙන්නට නොදී රැක ගම් දිවි

දක්වා
එක්වා
රැක්වා
දක්වා

හිත හැන කොතෙක් ලිවත් මත දරණ
ලුත එන යම් දිනෙක ඒවා බසින්
රහ පැමට නොහැක පන්තිද ලියයි
දිගු ගමනකට මම කැමතියි. රසින්

හිස
බස
යස
රස

කවි රසයක් නෙත් ඇඳවෙන “පහන්”
ගවි ගනනක් දුරට එළියයි දිවෙන
සවි සිරියාව හැන අඩුවක් රටින්
තවි කාවච්ඳ ඇරුනක් හැන

වැට
වට
රට
ලියන්නට

ටෝනි

ජගත් චේත්නසිංහ

රන්සළ රැගෙන රන් තෝවුව
සරසවි රැජිණ හැඩ වැඩකළ
සිරිලක කලා කෙන සරු කළ
ඔබ අමරණියයි වැනිසියෙ

ලෙන්දා
තිරින්නා
මැතින්නා
වෙළෙන්දා

පිරිසිදු ජගත් කරලිය මත පිපි
මල් ගොමු රැගෙන පිහවන සඳ අස
ඔතැලෝ සමග සයිලොක් වැනි පිට
මිතුරකු වුණා ගම් පෙරළියෙ

රෝස
දැස
දේස
බලදාස

ලොව රහ මඬල පිළිබඳ හිත පිරුණු
සම්මානයෙන් සුග සුග බැඳී ඉහළ
අධිසිය වසක සිට තවමත් සුවඳ
සිනමා වසන්තය ඔබගෙන් සසුව

කමයි
නමයි
තමයි
නිමයි

සුළගකට

සෘතුවෙන් සෘතුව
පැමිණා තික්මෙද්දී
ඇයි

සුළගෙහි හඬ
විතරක්
හැමදාම එක වනේ?

එරංගා පෙරේරා

දැය වසරක්ම ගෙවුනිද ? නොදැනී
පිය නෙත් පියන් ගන්නෙයි “සත්තක”
දැය දෙස පුවත් හැමටම ගෙන එන
මිස ඔබ උපන් හපනෙකි කිව හැකියි

සැමට
අතට
රුසට
මට